

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 1T/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125010250
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5125010250.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní dňa 12. júna 2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. C., prechodne bytom D. XXX/X, okr. C.,

je vinný, že

v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste si od neznámej osoby zaobstaral pre vlastnú potrebu sušený rastlinný materiál, o ktorom vedel, že sa jedná o tzv. marihuanu a to v presne nezistenom množstve, kde sušený rastlinný materiál v štyroch plastových vreckách mal u seba v osobnom motorovom vozidle zn. Ford Fiesta ev. č. E. XXX F., kde ho prechovával až do 21:40 h dňa 06.07.2024, kedy uvedený sušený rastlinný materiál dobrovoľne vydal príslušníkom OR PZ OKP Čadca, po tom, čo bol kontrolovaný v areáli Okresného úradu, katastrálneho odboru C. G. H. I. J. XXXX v meste C., okres C., následne vykonaným skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že zaistené množstvo rastlinného materiálu predstavuje 1,896 gramu rastliny konope siate- Cannabis sativa s obsahom účinnej látky, tetrahydrokanabinolu 11,7 a 16,9 % hmotnostných, čo predstavuje 299 mg čistej látky, kde uvedené množstvo zodpovedá minimálne trom bežným jednotlivým dávkam, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny konope siateho sú zaradené do I. skupiny omamných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch,

t e d a

neoprávnene prechovával omamnú a psychotropnú látku z rastliny rodu konopa pre vlastnú potrebu,

t ý m s p á c h a l

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona účinného do 06.08.2024.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. účinného do 06.08.2024 s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ mesiace.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 09.07.2024 sp. zn. 0T/157/2024, ktorým bol A. B. pre prečin podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu

s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 05.03.2025 bola súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry v Čadci pod Pv 438/24/5502 na obv. A. B. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona účinného do 06.08.2024.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku po osobitnom poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku prijal.

Nakoľko súd vyhlásenie obžalovaného prijal, dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykonával a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

V súlade s § 278 ods. 2 Tr. por. súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný A. B. sa dopustil skutku, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Obžalovaný pred súdom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov a súd na základe dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli nemal pochybnosť o vine obžalovaného. Na základe uvedeného pri uznaní viny súd vychádzal okrem priznania skutku obžalovaným na hlavnom pojednávaní a vykonaných listinných dôkazov, aj z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní.

Obžalovaný po tom, ako súd prijal vyhlásenie o vine uviedol, že spáchaný skutok ľutuje, vedie riadny život, je zamestnaný.

Súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy súvisiace s výrokom o treste:

V odpise trestov má obžalovaný evidovaných 12 záznamov (vráta cudzozemských rozsudkov). Naposledy bol uznaný vinným Okresným súdom Žilina dňa 16.07.2024 vo veci OT/164/2024, kedy mu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2024. Predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Žilina:

- OT/157/24 – pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. (2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 1 rok.

Súd konštatuje, že v rámci vedenia prípravného konania bolo plne rešpektované zákonné ustanovenie § 213 ods. 1 Tr. por. a s tým súvisiace právo obžalovaného na obhajobu, pričom neboli zistené žiadne pochybenia OČTK, ktoré by mali vplyv na zákonnosť dôkazov, získaných v prípravnom konaní. Obžalovaný bol riadne upovedomovaný o všetkých úkonoch vykonávaných v prípravnom konaní. Trestné konanie bolo vedené zákonným spôsobom, jednotlivé dôkazy boli zabezpečované a procesné úkony vykonávané v súlade s príslušnými ustanoveniami trestného poriadku a sú riadne použiteľné

pre účely tohto trestného konania. V konaní pred súdom boli taktiež plne rešpektované princípy kontradiktórnosti konania. Trestné konanie predstavuje od svojho začiatku až po koniec organický celok, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizáciou garancií na ochranu práv a slobôd zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov môžu a majú naprávať, resp. korigovať prípadné predchádzajúce pochybenia týkajúce sa aj porušenia základných práv a slobôd. Z tohto pohľadu je podstatným to, že rozsudok má byť založený výlučne na dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní v prítomnosti obžalovaného. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Súd zároveň poznamenáva, že odôvodnenie rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument strany, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu.

Pri posudzovaní subjektívnej stránky trestného činu, ktorou je zavinenie, vychádzal súd z dokazovania, ktoré vedie k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Zároveň konštatoval, že obžalovaný J. J. je trestne zodpovedným subjektom, a to tak z hľadiska veku, ako aj príčetnosti. Tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní neboli zistené skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaný pre duševnú poruchu v čase spáchania skutku nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť, alebo ovládnuť svoje konanie.

Súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku nie je možné založiť na indíciách, domnienkach, či len na určitej miere pravdepodobnosti, alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaného dokazovania.

V danej veci súd konštatuje ucelenú reťaz dôkazov usvedčujúcich obžalovaného zo spáchania skutku, že nie sú žiadne pochybnosti o spáchaní skutku obžalovaným. Je tak zrejmé, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený obžalobou za vinu.

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom – potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.:

(1) Ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

(2) Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený

skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

V konaní mal súd preukázanú jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák., spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd mal preukázanú rovnako jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený).

Súd teda ukladal trest v rozmedzí 0 až dva roky. Nakoľko obžalovaný spáchal skutok predtým ako bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp.zn. OT/157/2024 zo dňa 09.07.2024 odsúdený, súd ukladal súhrnný trest podľa ustanovenia § 42 Tr. zák.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu, a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste.

Účelom trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. je chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Zákonodarcu nedefinuje pojem ochrana spoločnosti (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), ani pojem účinná ochrana spoločnosti (§ 47 ods. 1 písm. b) Tr. zák.) a ani rozdiel medzi týmito pojmami. Práve tu je priestor pre voľné hodnotenie dôkazov jednotlivo i v ich súhrne súdom a pre individuálne úvahy o účele trestu za spáchaný skutok a o páchatel'ovi, ktorému má byť trest ukladaný, na jednej strane a o záujme spoločnosti na ochrane pred trestnými činmi a ich páchatel'mi na strane druhej. Nemožno opomenúť ani ďalšie skutočnosti, ktoré majú význam pre trestné sankcie, a to predovšetkým zásadu humánosti a rešpektovania ľudskej dôstojnosti, ako aj pojem proporcionality, ktorý treba spojiť s pojmom spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a ochranou základných práv jednotlivca. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov nemožno tiež opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je možné hľadať len v slovách a vetách toho ktorého predpisu, ale najmä vo všadeprítomných relevantných právnych princípoch uznávaných demokratickými právnymi štátmi, medzi ktoré sa zaraďuje aj Slovenská republika.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému A. B. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, nakoľko bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 09.07.2024, sp. zn. OT/157/2024 právoplatne uznaný vinným z prečinu pohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 rok Nakoľko skutok, pre ktorý je stíhaný v konaní 1T/17/2025, spáchal predtým ako mu bol doručený vyššie uvedený trestný rozkaz súd ukladal súhrnný trest podľa zásad pre uloženie súhrnného trestu.

Ako bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol doposiaľ 12 krát súdne trestaný. Obžalovaný opakovane pácha trestnú činnosť. Význam kriminálnej anamnézy obžalovaného neznižuje ani fakt, že pri niektorých odsúdeniach nastala tzv. fikcia neodsúdenia, keďže táto fikcia neguje skutočnosť, že obžalovaný tieto trestné činy spáchal, čo je dôležitou okolnosťou pri hodnotení osoby obžalovaného.

Súd uložil obžalovanému A. B. za celý súhrn zbiehajúcej sa trestnej činnosti trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, viazaný ustanovením § 42 ods. 2 druhá veta Tr. zák., v zmysle ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Súd teda k pôvodne uloženému trestu odňatia slobody „pridal“ 2 mesiace, pričom trest vo výmere 4 mesiace považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie;

takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného prečinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Súčasne súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa zo dňa 09.07.2024 sp. zn. OT/157/2024, právoplatný dňa 09.07.2024, ktorým bol A. B. pre prečin podľa § 298 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Kriminálna minulosť obžalovaného a z nej vyplývajúci evidentný sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, najmä drogovej a majetkovej charakterizuje jeho osobu ako ťažšie prevychovateľného páchatel'a, u ktorého doposiaľ ukladané tresty alternatívne, resp. podmienené ani v jednom prípade nespĺnili svoj prevýchovný účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu. Význam kriminálnej anamnézy obžalovaného neznižuje ani fakt, že pri niektorých odsúdeniach (dvoch) nastala tzv. fikcia neodsúdenia, keďže táto fikcia neneguje skutočnosť, že obžalovaný tieto trestné činy spáchal, čo je dôležitou okolnosťou pri hodnotení osoby obžalovaného. Pri rozhodovaní o treste nemožno opomenúť ani závažnosť trestnej činnosti, za ktorú je obžalovanému v tomto konaní ukladaný trest.

Súd neopomína, že obžalovaný pri zachovaní rozpoznávacej a ovládacej zložky svojho vedomia konal úmyselne, so zámerom drogového uspokojenia - omámenia.

Súd tiež pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na možnosti nápravy obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák.:

(2) Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd obžalovaného A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa vyššie uvedeného ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takýto trest súd považuje za zákonný a spravodlivý, a to aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a následok. Takto uložený plní tak represívnu ako aj preventívnu funkciu trestu. Súd je toho názoru, že pri zvážení všetkých podstatných okolností tohto prípadu je tento trest trestom dostatočne prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačujúcim.

Súd tiež pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na možnosti nápravy obžalovaného, pričom ako je vyššie uvedené, možnosti nápravy obžalovaného sú náročnejšie ako u iných páchatel'ov, ktorí po jednom odsúdení sa vyvarujú ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti, naopak v prípade obžalovaného ani skúšobná doba podmieneného odsúdenia a hrozba premeny tohto trestu uloženého Okresným súdom Čadca (do 13.03.2024) neodradila obžalovaného, aby za účelom získania omamných a psychotropných látok, od spáchania ďalšieho skutku.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

(1) Trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

(2) Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Taktiež súd uložil obžalovanému súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 1 rok. Súd je toho názoru, že pri zvážení všetkých podstatných okolností tohto prípadu je tento trest trestom dostatočne prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačujúcim. neoprávnene prechovával omamnú a psychotropnú látku z rastliny rodu konopa pre vlastnú potrebu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.